عنوان مقاله:

نقش واسطه گری امید در رابطه دلبستگی به خدا با خودمهارگری

محل انتشار:

مجله اسلام و پژوهش های روان شناختی, دوره 4, شماره 10 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسندگان:

احمد عرفانی - کارشناس ارشد روان شناسی اسلامی، موسسه آموزش عالی اخلاق و تربیت، قم، ایران

محمد فرهوش - دانشجوی دکتری روان شناسی، دانشگاه سمنان، سمنان، ایران

امین رحمتی – کارشناسی ارشد روان شناسی اسلامی، موسسه آموزش عالی اخلاق و تربیت، قم، ایران

خلاصه مقاله:

یکی از ویژگی های انسان، خودمهارگری است که فرد را در مواجهه با محرک های بیرونی و درونی فعال و منشا اثر ساخته و حس رضایت، آسودگی و سلامت روان را برای وی به ارمغان می آورد. این پژوهش، با هدف تعیین میزان رابطه واسطه گری امید در رابطه دلبستگی به خدا با خودمهارگری انجام شده است. بدین منظور ۳۸۴ شرکت کننده (۱۹۹۹ مرد و ۱۸۵۰ زن) از افراد متاهل ساکن در شهر قم با روش در دسترس انتخاب شده و پرسش نامه های دلبستگی به خدا، امید و خودمهارگری را تکمیل کردند. داده ها با استفاده از روش آماری همبستگی و تحلیل مسیر، مورد تجزیه وتحلیل قرار گرفت. یافته ها نشان داد که دلبستگی ایمان به خدا با امید (۱۹/۰) و خودمهارگری (۳۱/۰) و امید نیز با خودمهارگری (۱۴/۰) رابطه مثبت و معنادار دارد. همچنین مشخص شد که امید، رابطه دلبستگی به خدا با خودمهارگری را به طور جزئی واسطه گری می نماید. از نتایج این پژوهش می توان جهت طراحی بسته های آموزشی و مداخله ای برای ارتقاء خودمهارگری افراد، با توجه به دو متغیر دلبستگی به خدا و امید استفاده کرد.

كلمات كليدى:

دلبستگی به خدا, امید, خودمهارگری, میانجی گری, متاهلین

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

https://civilica.com/doc/1870888

